

9. Reglerne for skolegangens påbegyndelse bør smidiggøres, således at der i videre omfang end hidtil kan tages individuelle hensyn til børnenes udvikling og forældrenes ønsker.“

Som det fremgår af forslaget bemærkninger og af ministerens fremsættelse, er betydningen af en *længere grundlæggende skoleuddannelse* i de senere år blevet erkendt fra alle sider. Som følge af de senere års udvikling har også spørgsmålet om *undervisningspligtens udvidelse* indtaget en fremtrædende plads i skoledebatten. Det er ved adskillige lejligheder gjort gældende, at undervisningspligtens udvidelse ikke må betragtes som en isoleret foranstaltning, men som et *led i en samlet reform* af skolevæsenet. Ved folketingsbeslutningen er spørgsmålet om undervisningspligtens længde og om skolens organisatoriske opbygning kædet sammen.

Der henvises i øvrigt til de nævnte spørgsmåls behandling i forbindelse med *det konservative folkepartis forespørgsel* til undervisningsministeren i marts 1967 (årbog 1966-67, side 590) og *socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning*, fremsat i marts 1968 (årbog 1967-68, side 568). Endvidere henvises til den af et embedsmandsudvalg i januar 1968 afgivne *betænkning om undervisningspligtens udvidelse* (bet. nr. 473/1968). Der må endelig henvises til de udførlige bemærkninger, som ledsagede nærværende forslag.

K. B. Andersen (S) kunne ved 1. behandling — som de øvrige ordførere — give tilslutning til adskillige af forslaget punkter. Han fandt dog, at ministeren ikke var gået tilstrækkeligt vidt med henblik på en virkelig reform. Spørgsmålet om det 10. skoleår måtte drøftes nøje i udvalget. Han kritiserede i øvrigt stærkt realksamenordningen og de alt for traditionelle prøveformer og undervisningsformer, der mange steder arbejdedes med. Hvordan skulle man komme videre med enhedsskoletankerne, når ministeren ikke ville give mulighed for de forslag, der skulle give erfaringer til at bygge den videre udvikling på?

Ellen Strange Petersen (KF) kunne anbefale forslaget. Hun fremhævede værdien af realksamen og gik i øvrigt ind for forsøg med henblik på forbedring af undervisningen i folkeskolen. Forsøgene måtte dog være afgrænsede og kontrollerede og måtte ikke misbruges til generelle strukturændringer.

Både inden for venstre og det radikale venstre var der — som ved tidligere lejligheder — delte meninger i spørgsmålet om undervisningspligtens udvidelse. Partierne havde da også hver to ordførere.

Holger Hansen (V) og *Meta Ditzel* (RV) kunne gå ind for en udvidelse af undervisningspligten som foreslået, medens *P. E. Erikson* (V) og *Svend Haugaard* (RV) ikke fandt det rimeligt at tvinge de sidste få procent til at fortsætte deres skolegang, hvis de ikke